

17, Warwick Place,

Rugby.

Jan: 15. 1853.

Min käre vän Grieg.

Gud skall beta att inte du är glömd af mig. För en veckas tid har jag varit förföljd af "Värens" (opus 33.) och i dag har jag blifvit berusad till tårar af den gudomliga musiken. Vore du här så kramade jag vist ihjäl dig.

Jag har så mycket som jag ville säga dig att du får ursäkta om mitt bref blir en massa af "confusions".

Tack för ditt bref, för närvarande det första och det sista men jag hoppas att det ikke blir det sista länge.

Du sade i ditt bref att du gerno ville veta huru min tid passerat sedan vi skildes åt i Leipzig; jag vill gifva dig en kort beskrifning nu i hopp att vi en dag kunna

göra det mera fullkomligt
muntligt; Efter jag lämnat
Leipzig¹⁸⁶⁶ antog jag en plats som
lärare i ett Institute i Liverpool
men det var förfärligt; jag var dock
tvungen att uthärda dermed något
öfver ett år efter hvilken tid jag
fick min anställning vid Skolan
här i Rugby hvilken visserligen
icke är att förakta, men — här
är icke Musik nog för mig. Glade
jag för 15 år sedan förstodt
hvad jag nu förstår så hade jag
icke nu varit här. För nio år sedan
gifta jag mig med en af Malmsjö's
dottrar i Göteborg och har nu två
barn, en flicka på 8 år och en pojke
på nära 7. snälla, vackra och musi-
kaliska små englar som förljufru
mitt lif och ersätta förlusten af
det artistiska musik-lif för
hvilket jag var född och hvilket
jag ofta saknar; men — man

kan ju icke alltid ha' allt
hvad man önskar när man är
fattig, och jag kan gerna säga
att jag är lyckligare än mängen
rika man; I ett afseende vet jag
med fullkomlig säkerhet att jag
står öfver alla andra och det är
att jag förstår Grieg's Musik
intill själva hjertat.

Den 16de.

En konstnär som du står öfver
smicker därför anser jag att om jag
säger dig några nödvändiga com-
plimenta, eller rättare sagt,
sanningar så vet jag att de icke
skola upptagas såsom smicker
å min sida. Således:

Din Strängquartett är nu i London
ansedd som den bästa som någonsin
blifvit skrifven. Det var min åsigt
första gången jag spelade den.
Skrif flera! skrif 100. de äro
alla välkomna. Alla längta efter
dem, men mest din vän Andreas.

Har du ike skrivit något för
Violin Solo med acc: ? Jag skulle
blifva tio år äldre om du ville
skrifva en Concert eller något dylikt
för Violin. Jag skulle spela den öfver
allt. — Hvarje månad kommer
Musiktidningen från London och
då ser jag genast efter om der är
något af Grieg. Den 1^{sta} Decembar 82
såg jag wärligen 4de token af sånger,
dessa beställdes genast men kommo
ike förän en månad derefter och då
fann jag, till min stora ledsnad, att
de voro desamma som jag köpte i
Christiania förliden sommar. Jag
hade hopp att de skulle wora andra.
Jag tycker mycket om att sjunga
och för några dagar sedan (då
er god vän / Pianist / kom till mig
från Birmingham sjöng jag nästan
alla dina sånger. För några år sedan
när jag fick Gatu i "Liebe" så kunde
jag ike sluta förän jag sjungit den
36 gånger. — Det är N° 16 in Petrus /
Den Pianos Concert har jag arbetat på
så att fingrarna nära nog blifvit förderf-
vade. "Ballade" höll jag på med för
några år sedan, men måste uppgifwa,
men nu har jag tagit till den igen och

jag tycker mig kunna spela den
bättre. Det är Gudomligt! —

Lindstrand i Göteborg är en
af dina beundrare. ^{17, Warwick Place,}
Hans skref till dig för några år sedan,
^{Rugby.}
det sade han till mig. Vi begagna
ofta ordet "Grieg Dille" när vi
tala om din Musik. Det vill säga
att vår kärlek för den har utbildat
sig till en riktig Dillium.
Du må ike tro att Grieg "Dille"
endast existerar i Göteborg. I
Stockholm, hos min bror, har
den haft stort intrång. I
Birmingham införde jag den
för omkring fjorton år sedan
och den fortgår beständigt.

Jag var i Christiania förhinder sommar
och hade något hopp om att få träffa
dig men jag hörde till min stora ledsnad
att du ike var vid god hälsa och i
Tyskland. — Nästa sommar tror
jag ike att jag kommer att resa
bort från Rugby, åtminstone ike
för någon längre tid. Vill du komme
och hälsa på mig? Ingenting skulle
göra mig större glädje. Det förstås

att den inbjudningen äfven
innesluter din hustru.

Ah! hvilken glädje det
skulle vara för mig och min
hustru om ni båda ville komma.

Vare det sig på sommar
eller någon annan tid på
året så är du och hon alltid
hjärtligt välkomna hos oss.

Jag vet ike om du varit i
England förr men jag tror
det ike ty dä skulle jag
ha' hört derom. England

är ett härligt land och folket
är utmärkt. Jag anser att
detta året vore lämpligt
för dig att komma hit;
alla känna dig genom
dina compositioner och
jag är säker på att hela
den Engelska befolkningen
skulle lyfta dig på sina
armar, åtminstone vill

jag ansvarar för den
musikalska delen.

Gade har så att säga
blevitt lyftad opp i skyn.
Alla i Birmingham äro för-
tjusta i honom. Du kommer
att lyftas ändå högre! —

Nu må jag sluta för flera
orsakers skull; först därför
att du blir trött af allt mitt
prat och så blir ju aldrig
mitt bref färdigt hvilket
jag hade ämnat att du
skulle hafva haft ett helt
år sedan, och så är det
sent. — Jag skall blifva
mycket glad om du vill
skrifva snart till mig och
iike vara så lat som
jag har varit. Jag lofar
äfvon att iike vara så
tystlåten som jag varit
sedan jag emottog din

sista ~~skrif~~ skrifvelse.

Jag tager mig den friheten
att innesluta en fotografi
af mig sjelf så att du må
se om 18 år gjordt mig
oigenkänlig.

Min hustru ber om sin
obekanta hälsning till dig
och din hustru och hoppas
att få se eder båda här
detta året.

Din tillgifne vän
A. Pettersson.